

bantse, als het moet, kunnen zeggen: twaar uit vor
se ... der aareg in aare, dus met een stemloos se.
Zo'n stemloos woordbegin op die plaats in de zin was aan-
vankelijk een normaal assimilatieprodukt, waarbij de bete-
kenis buiten spel bleef. In het tegenwoordige Westbra-
bants heeft het spoor dat het onderschikkend partikel at
heeft achtergelaten (dat is dus de stemloze medeklinker,
die volgt op de plaats waar at eens stond), de (syntak-
tische) betekenis van dat partikel overgenomen.

Dit is het enige geval mij bekend, waarin een spraakklank
(mede) betekenisdragend is.

Amsterdam, november 1985. DR. JAN STROOP.

N.B. De spelling die ik in de dialektvormen heb gebruikt,
is niet in alle opzichten fonetisch; het is een compromis
dat op het punt waar het hier om gaat, hopelijk duidelijk
is.